

ЛЪНГ

НАВЕАЛЕНО
- ЛУКАВ
ТУРИЗАМ

ДОБАР ЧОВЕК
НА МАГАРЕТО
БРАТ!

ВО ОВАА ВЕТЕНА ЗЕМЈА
И ПЕЈО БИ БИЛ АМАТЕР
ВО ПРОДАВАЊЕТО
МАГЛА ЗА ВОЛНА

КУЛТУРАТА
НЕ МОЖЕ ДА БИДЕ
ВОИНСТВЕНА
И НЕ Е САМО УМЕТНОСТ

СЕКСОТ И НАСИЛСТВОТО
ДВЕТЕ ДОЈКИ
НА ФИЛМОТ

“БА ДЕМОТ”
ВИНОВЕН ЗА СОЛЗИТЕ

И ТРКАЛАЊЕТО
НА СИЗИФОВИТЕ КАМЕЊА
ИМА СПОРТСКА СМИСЛА

ОДИСЕЈ ВО НАС
НИЕ ВО ИЛИАДА

ИЛИНДЕН
ШТОТУКУ ТРЕБА
ДА НИ СЕ СЛУЧИ
- ОНОЈ ТРЕТИОТ

МЕНАџМЕНТОТ НА СЕБЕРАЗВОЈОТ КЛУЧ ЗА УСПЕХОТ ВО КАРИЕРАТА

Себепознавањето - клуч за успехот

Успешноста во кариерата зависи од спознавањето себе си. Човекот кој успеал во поголем дел да се спознае себеси, успеал да стекне огромно богатство не само за себе си туку и за другите (за општеството).

Осознавањето односно спознавањето себе си е првиот чекор во градењето на секоја кариера, а потоа доаѓа оспособувањето, облагородувањето на особините, стилот на однесувањето, остварувањето на целите на најзадоволителен начин, правилното одлучување, овладувањето со промените, одговорното извршување на својата функција и постојаното надоградување, развивање и облагородување на своите вредности. А пак вредностите на човекот се манифестираат преку неговите психички особини: способноста, разумноста, интелигенцијата, темпераментот, карактерот односно преку неговите доблести, објективизирани во најдобри дела.

Реално осознавање, а не манипулирање

Човек кој се нема осознаено себе си, кој ги нема осознаено своите карактерни особини, поедноставно кажано своите вредности односно неспособности, а во него гори желбата да постане нешто на пример менаџер-лидер, за да ја оствари својата желба и одреден период да се одржи како таков, тој може да манипулира со средината извесно време или со дел од луѓето (себе сличните поврзани преку интересот) цело време, но никогаш не може да манипулира со сите луѓе цело време. Еден ден тој ќе биде откриен и отфрлен од средината. Но, тогаш нема да му биде тешко само него, туку ќе им биде тешко на сите бидејќи неговата лажна слика на способност, довела до тешки а можеби и катастрофални состојби во организацијата и пошироко.

Да не се лажеме себе си

При осознавањето себеси многу е важно да не се лажеме самите себе. А лажењето самите себе доаѓа пред сè од самата наша суштност, стремеж кон надворешен блескот).

Лажењето себеси значи неправилно т.е. нереално гледање на вистината. Достоевски истакнува: „Најважно е, себеси да не се лажите. Оној што се лаже себе си, и ја слуша својата лага, тој доаѓа дотаму, што никаква вистина, ни во себе ниту околу себе не забележува, значи доаѓа до непочитување и спрема себеси и спрема другите. А штом не почитува никого, тој тогаш и спрема другите е таков. А штом не почитува никого, тој престанува и да сака, а за да може така да се забавува и да се разоноди, им се предава на страстите и на другите наслади, и сосем доаѓа до скотство во своите пороци, а сето тоа од непрестајно лажење и на луѓето и на себе си. Тој што се лаже себеси, полесно од кој и да било друг и ќе се најде навреден“.

Непристрасност кон себе си

Сервантес некогаш рекол: „Спознај се себеси ... Зашто тоа е најтешката лекција“. Да, најтешката задача е човекот да се осознае себе си. Затоа тој треба сеопфатно, непристрасно самиот себе да се проучи. Патот на проучување и изградување себе си е тежок, напорен но на крај многу полезен и плоден. Полезен е бидејќи тој самиот етички, морално и целосно се изградил, а со тоа си придонесол полза како за самиот себе така и за другите. Патот е плоден бидејќи, така осознаениот човек е плоден, полн со богатство на етички (морални) норми.

Етичките норми на правилен однос, мудрост, совесност, храброст, умереност, справедливост, чесност, реалност, отвореност, почитување, љубов и сл. многу придонесуваат за развивањето на добри односи помеѓу луѓето, подигнување на културата и мотивираноста во работењето. Морално издигнатиот човек секогаш разумно постапува и секогаш е спремен да ги разбира, да сочувствува со другите, да им помогне, да им укаже на вистинските патишта и да се грижи за доброто на сите. Тој знае дека успехот на кариерата зависи само од него. Затоа тој настојува правилно да го менаџира својот работен тек, својата кариера, својата постојана активност и својот сопствен живот.

Тој процес мора да се признае е многу тежок и посакува многу напор и истрајност.

Д-р Трајче Мицески

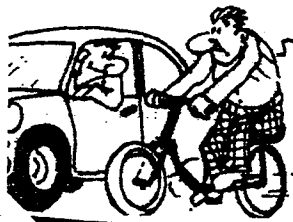
технократи, нихилисти и етатисти! Не бидете антихуманисти! Ве замолуваат рударите чисти.

11.09: Светски ден на таткото

Штом татковците ќе почнат да раскажуваат како некогаш било, децата знаат како ќе биде. Еве што ни прикажува М. Пањол: "Мене ми беа 32 години кога татко ми за последен пат ме удри со нога по задникот. Ете какво беше семејството во мое време. А сепак имаше почитување и нежност".

16.09: Меѓународен ден на озонската обвивка

Каде што се сеат илузии таму се жнеат кули во облаци. Надолу гледано – таквите кули не трпат коренити промени. Угоре видено – тешко на озонската обвивка од многуте врвови и жнејни српови.

18.09: Ден на геолозите

Не само геолозите туку и ние, копачи по животната реалност, знаеме дека – од сивистини најдлабока е закопаната.

21.09: Меѓународен ден на мирот

Некогаш луѓето беа поблиски едни на други. Оружјето немаше толку голем дomet. Сега, таканаречениот мир, всушност, претставува интервал помеѓу две војни.

22.09: Европски ден против возење автомобили

Луѓето, посебно Европјаните во своите автомобили ставаат исто толку суета колку и бензин. Можеби е безоловен но тие се пасионирани стрелци: со брзина над 100 км/час повеќе не возат автомобил туку со него гаѓаат.

НЕКУЛТУРНИ ПОЈАВИ

ЛИДЕРСТВОТО ВРЗ МАКИЈАВЕЛИСТИЧКИ СТРАТЕГИИ - ОПАСНОСТ ЗА КУЛТУРНИОТ РАЗВОЈ

КОРЕНИТЕ НА МАКИЈАВЕЛИСТИЧКИТЕ СТРАТЕГИИ

Макијаве-листичките стратегии се засноваат врз манипулативно-принудни принципи. Всушност, Николо Макијавели (1469-1527) фирентински политичар, историчар и писател, смета дека лидерот треба да

управува во интересот на државата, без обзир на тоа дали целта ќе се постигне со закон или со сила, бидејќи целта ги оправдува средствата. Неговите погледи се засноваат врз

употребата на моќта. Тој во своето дело "Владетел", меѓу другото, истакнува дека „принцот треба да знае како да си ја прикажува својата личност и како да биде голем лицемер и измамник. Луѓето се толку едноставни и толку многу важност ѝ придаваат на непосредната нужност, што на измамникот никогаш нема да му недостигаат жртви". Иако Макијавели не ги поттикнува владетелите да бидат лоши, тој сепак укажува дека тие не треба да бегат од злото таму каде ситуацијата го бара. Доколку е можно, тие би требало да бидат добри но дури и кога не се, тие би требало да изгледат добри. Всушност тој го оправдува манипулирањето на владетелот.

Самото манипулирање со луѓето значи и нивно доведување во состојби не да го прават тоа што тие го сакаат, туку тоа што друг го сака, односно несовесно постапување сè со цел лидерот да се одржи на власт. Во такви случаи сè е присутно, како безмилосност, така и корупција, врбување, притисоци, казни, топло-ладно, добро-лошо, награда-казна, болка-радост (привремена) и сл. Доколку лидерот оцени дека пред него има некои пречки, кои го загрозуваат неговото владеење, тој преку вештини и манипулации го остранува.

Индивидуите со висок степен на макијавелизам настојуваат да бидат рационални и неемоционални, можат да лажат за да ги остварат своите цели, им посветуваат малку внимание на лојалноста и пријателството и уживат да манипулираат со другите. И обратно, индивидуите кои не изразуваат вакви склоности се поемоционални, помалку лажат за да успеат, ги вреднуваат лојалноста и другарството и немаат задоволство во манипулација со другите.

ОСОБИНИ НА МАКИЈАВЕЛИСТИЧКИТЕ ЛИДЕРИ

Макијавелистичките лидери, меѓу другото со посебна изразеност се одликуваат и со следниве особини:

- > успешно манипулираат со организацијата, особено кон надворешниот свет;
- > секогаш настојуваат да се извлечат од проблемите, обидувајќи се да ги префрлат на други;
- > секогаш се стремат да прават „голема слика“ за себе;
- > своите менаџерски тимови ги прават по лика и прилика, спрема нив, манипулирајќи, наградувајќи или држејќи ги во неизвесност и правејќи од нив послушни слуги преку кои си ги мијат рацете;
- > секогаш располагаат со доушници и „лесни“ души;
- > доколку најдат на блокада во спроведувањето на нивите „зацртани“ цели, умешно почекуваат додека не се подотвори блокадата;
- > често лансираат пробни балони во организацијата пред да ги пуштат вистинските балони;
- > знаат да ги ислушаат оние кои им даваат некој совет, но со голема претпазливост;
- > кога ќе бидат откриени во нивните манипулации, никогаш не ги признаваат своите грешки и секогаш се стремат да ги заблудуваат другите;

- > не се колебаат да бидат груби кога тоа им е од корист;
- > не им одобруваат било какви активности на своите колеги, доколку не се сигурни дека им се лојални;
- > сè сакаат да држат под своја прегледност и контрола;
- > онаму каде што сметаат дека неможат целосно да ги натераат на покорност кадрите, прават мали компромиси за мали работи за да ја одржат моќта за натамошно манипулирање со организацијата;
- > често се склони да глумат и да ги драматизираат состојбите во организацијата сè со цел да извршат влијание на вработените да им веруваат;
- > полни се со лажна самоувереност дека само тие можат да владеат со состојбите во организацијата;
- > склони се кон критика и омаловажување на своите колеги обично способни кадри нарекувајќи ги опозиционери во организацијата;
- > даваат надворешен блесок на ширина, способност и моќ, преку организирање на некој „неформални“ т.е. парадерски состаноци придружени со деловни ручеци, вршат спонзорства, им вршат услуги на сите оние од кои зависат итн.

КАДЕ МОЖАТ ДА СЕ ЈАВАТ МАКИЈАВЕЛИСТИЧКИТЕ ЛИДЕРИ ДЕНЕС?

Погледнувајќи од аспект на денешното време, макијавелистичките лидери обично се јавуваат во државни односно јавни организации, организации со сеуште јасно недефинирана сопственост, ситноакционерски организации, болници или институции.

ПОСЛЕДИЦИ ОД МАКИЈАВЕЛИСТИЧКОТО РАКОВОДЕЊЕ

Можеби краткорочно последиците нема да се одразат, но погледнато долгорочно тие се катастрофални за средината и пошироко за општеството, бидејќи секој свесен човек во себе знае дека со лага и измама нема успех.

Д-р Трајче Мицески

На погребот на еден себичен шраовец од Фиренца, кој во својот живот не направил ништо добро, се нашол фиреншкинскиот хуманист Леонардо Бруни (1369-1444). Плашениот говорник одржал нахишена и празна беседа, а Бруни пошва рекол: „Што може да биде побезначајно од погребот на којшто се зборува за живото што молчел“.